

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

121:A PLENARSESSIONEN DEN 8–9 FEBRUARI 2017

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Reform av det gemensamma europeiska asylsystemet – paket II och en unionsram för vidarebosättning

(2017/C 207/13)

Föredragande: Vincenzo Bianco (IT-PES), borgmästare, Catania

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning)

COM(2016) 465 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning

COM(2016) 466 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU

COM(2016) 467 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014

COM(2016) 468 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

COM(2016) 466 final (kriterier för beviljande av skydd)

Ändringsrekommendation 1

Artikel 8.3 – Internt skydd

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Vid prövningen av om en sökande känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada, eller har tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada i en del av ursprungslandet i enlighet med punkt 1, ska beslutande myndigheter, när de fattar beslut om ansökan, beakta de allmänna omständigheter som råder i den delen av landet och sökandens personliga förhållanden i enlighet med artikel 4. För detta ändamål ska beslutande myndigheter säkerställa att exakt och uppdaterad information erhålls från alla relevanta källor, inbegripet tillgänglig information på unionsnivå om ursprungsländer och den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artiklarna 8 och 10 i förordning (EU) XXX/XX [Förordning om Europeiska unionens asylbyrå] samt information och vägledning som utfärdats av Förenta nationernas flyktingkommissariat.	Vid prövningen av om en sökande känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada, eller har tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada i en del av ursprungslandet i enlighet med punkt 1, ska beslutande myndigheter, när de fattar beslut om ansökan, beakta de allmänna omständigheter som råder i den delen av landet och sökandens personliga förhållanden i enlighet med artikel 4. För detta ändamål ska beslutande myndigheter säkerställa att exakt och uppdaterad information erhålls från alla relevanta källor, inbegripet tillgänglig information på unionsnivå om ursprungsländer och den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artiklarna 8 och 10 i förordning (EU) XXX/XX [Förordning om Europeiska unionens asylbyrå] samt information och vägledning som utfärdats av Förenta nationernas flyktingkommissariat. Även information och vägledning från oberoende källor och experter får bedömas.

Motivering

Oberoende information och bedömningar kan bidra med uppgifter som inte alltid är tillgängliga genom officiella källor.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 15 – Omprövning av flyktingstatus

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För tillämpningen av artikel 14.1 ska den beslutande myndigheten ompröva flyktingstatusen särskilt	För tillämpningen av artikel 14.1 ska den beslutande myndigheten ompröva flyktingstatusen särskilt
(a) om information på unionsnivå om ursprungsländer och gemensam analys av information om ursprungsländer som avses i artiklarna 8 och 10 i förordning (EU) XXX/XX [Förordning om Europeiska unionens asylbyrå] påvisar en väsentlig ändring i ursprungslandet som är av betydelse för sökandens skyddsbehov,	(a) om information på unionsnivå om ursprungsländer och gemensam analys av information om ursprungsländer som avses i artiklarna 8 och 10 i förordning (EU) XXX/XX [Förordning om Europeiska unionens asylbyrå] påvisar en väsentlig ändring i ursprungslandet som är av betydelse för sökandens skyddsbehov,
(b) vid första förnyelsen av det uppehållstillstånd som utfärdats till en flykting.	(b) vid första förnyelsen av det uppehållstillstånd som utfärdats till en flykting, genom ett förenklat förfarande: Om det under det förenklade förfarandet framkommer sådana uppgifter som de som specificeras under led a och som kan leda till att förnyelsen nekas ska förfarandet omedelbart omvandlas till ett ordinarie förfarande och sökanden underrättas om detta; under alla omständigheter ska möjligheten att begära rättslig prövning av den nekade förnyelsen kvarstå.

Motivering

Genom kommissionens förslag införs omprövning av den status som flyktingarna beviljats. Detta sker a) automatiskt när väsentliga förändringar i situationen i ursprungslandet meddelas genom Easo, b) i samtliga fall regelbundet, även om inga förändringar meddelats. I det sistnämnda fallet kan och bör förnyelsen dock ske genom ett förenklat förfarande för att inte belasta flyktingarna med överdrivna bördor och orsaka en känsla av alltför stor instabilitet.

COM(2016) 467 final (gemensamt förfarande för internationellt skydd)**Ändringsrekommendation 3**

Artikel 7.4 – Skyldigheter för sökande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Sökanden ska meddela den beslutande myndigheten i den medlemsstat där han eller hon är skyldig att uppehålla sig sin bostadsort eller adress eller ett telefonnummer på vilket han eller hon kan nås av den beslutande myndigheten eller andra ansvariga myndigheter. Han eller hon ska underrätta den beslutande myndigheten om eventuella förändringar. Sökanden ska acceptera att ta emot eventuella under rättelser på den senaste bostadsort och adress som han eller hon har uppgivit, särskilt när han eller hon lämnar in en ansökan i enlighet med artikel 28.	Sökanden ska meddela den beslutande myndigheten i den medlemsstat där han eller hon är skyldig att uppehålla sig sin bostadsort eller adress och ett telefonnummer på vilket han eller hon kan nås av den beslutande myndigheten eller andra ansvariga myndigheter. Han eller hon ska underrätta den beslutande myndigheten om eventuella förändringar. Sökanden ska acceptera att ta emot eventuella under rättelser på den senaste bostadsort och adress som han eller hon har uppgivit, särskilt när han eller hon lämnar in en ansökan i enlighet med artikel 28.

Motivering

Sökanden ska meddela såväl bostadsort som adress och inte bara ett telefonnummer, så att personen i god tid kan få information om beslut som berör hans eller hennes aktuella förfarande.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 15.5 – Kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde (vid överklagandet)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Tillhandahållandet av det kostnadsfria rättsliga biståndet och biträdet vid överklagandet kan uteslutas om	Tillhandahållandet av det kostnadsfria rättsliga biståndet och biträdet vid överklagandet kan uteslutas om
(a) sökanden har tillräckliga medel,	(a) sökanden har tillräckliga medel.
(b) <i>ansökan anses sakna rimliga utsikter till framgång,</i>	
(c) <i>överklagandet eller omprövningen sker i andra eller högre instans enligt nationell rätt, inbegripet förnyad behandling eller en ytterligare omprövning.</i>	
<i>Om ett beslut om att inte bevilja kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde fattas av en myndighet som inte är en domstol eller tribunal, med motiveringen att överklagandet anses sakna rimliga utsikter till framgång, ska sökanden ha rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol eller tribunal mot det beslutet, och för detta ha rätt att begära kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.</i>	<i>Om överklagandet görs av rent instrumentella skäl eller är uppenbart ogrundat får domstolen besluta att upphäva det kostnadsfria rättsliga biståndet och biträdet och att sänka eller dra in den ersättning som staten är skyldig biträdet (om sådan ersättning föreskrivs).</i>

Motivering

Särskilt vid överklagande (såväl i första som i andra instans och/eller i högre instanser) bör beslutet att vägra rätten till rättsligt bistånd fattas på grundval av ett nödvändigtvis strängt kriterium som i minsta möjliga mån är probabilistiskt eller diskretionärt, och det måste vara en domstol som gör denna bedömning.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 33.2 – Prövning av ansökningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Den beslutande myndigheten ska fatta beslut om ansökningar om internationellt skydd efter vederbörlig bedömning av huruvida en ansökan kan tas upp till prövning eller vederbörlig sakprövning av ansökan. Den beslutande myndigheten ska pröva ansökningarna objektivt, opartiskt och på individuell basis. Vid prövningen av ansökan ska den beakta följande:</p> <p>(a) Relevanta uttalanden och dokumentation som läggs fram av sökanden, inbegripet upplysningar om huruvida sökanden har utsatts eller kan vara utsatt för förföljelse eller allvarlig skada.</p> <p>(b) All relevant, korrekt och aktuell information som avser den rådande situationen i ursprungslandet och sökanden vid tiden för fattandet av ett beslut om ansökan, inbegripet ursprungslandets lagar och andra författningar och på vilket sätt de tillämpas, samt all annan relevant information som erhållits från Europeiska unionens asylbyrå, FN:s flyktingkommissariat och relevanta internationella människorättsorganisationer, eller från andra källor.</p> <p>(c) Den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr XXX/XXX (Förordningen om EU:s asylbyrå).</p> <p>(d) Sökandens individuella ställning och personliga omständigheter, inklusive faktorer såsom bakgrund, kön, ålder, sexuell läggning och könsidentitet, så att det kan bedömas huruvida de handlingar sökanden har blivit utsatt för eller skulle kunna bli utsatt för, på grundval av sökandens personliga omständigheter, skulle innebära förföljelse eller allvarlig skada.</p> <p>(e) Om den sökande efter att ha lämnat ursprungslandet ägnat sig åt en verksamhet, vars enda syfte eller vars huvudsyfte var att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, ska man bedöma om denna verksamhet skulle utsätta den sökande för förföljelse eller allvarlig skada om han eller hon återvänder till det landet.</p>	<p>2. Den beslutande myndigheten ska fatta beslut om ansökningar om internationellt skydd efter vederbörlig bedömning av huruvida en ansökan kan tas upp till prövning eller vederbörlig sakprövning av ansökan. Den beslutande myndigheten ska pröva ansökningarna objektivt, opartiskt och på individuell basis. Vid prövningen av ansökan ska den beakta följande:</p> <p>(a) Relevanta uttalanden och dokumentation som läggs fram av sökanden, inbegripet upplysningar om huruvida sökanden har utsatts eller kan vara utsatt för förföljelse eller allvarlig skada.</p> <p>(b) All relevant, korrekt och aktuell information som avser den rådande situationen i ursprungslandet och sökanden vid tiden för fattandet av ett beslut om ansökan, inbegripet ursprungslandets lagar och andra författningar och på vilket sätt de tillämpas, samt all annan relevant information som erhållits från Europeiska unionens asylbyrå, FN:s flyktingkommissariat och relevanta internationella människorättsorganisationer, eller från andra källor.</p> <p>(c) Den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr XXX/XXX (Förordningen om EU:s asylbyrå).</p> <p>(d) Sökandens individuella ställning och personliga omständigheter, inklusive faktorer såsom bakgrund, kön, ålder, sexuell läggning och könsidentitet, så att det kan bedömas huruvida de handlingar sökanden har blivit utsatt för eller skulle kunna bli utsatt för, på grundval av sökandens personliga omständigheter, skulle innebära förföljelse eller allvarlig skada.</p> <p>(e) Om den sökande efter att ha lämnat ursprungslandet ägnat sig åt en verksamhet, vars enda syfte eller vars huvudsyfte var att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, ska man bedöma om denna verksamhet skulle utsätta den sökande för förföljelse eller allvarlig skada om han eller hon återvänder till det landet.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(f) Om man rimligen kan förvänta sig att den sökande begagnar sig av skyddet i ett annat land där han eller hon kan hävda medborgarskap.</p>	<p>(f) Om man rimligen kan förvänta sig att den sökande begagnar sig av skyddet i ett annat land där han eller hon kan hävda medborgarskap.</p> <p>(g) <i>Uttalanden som bestyrks genom officiella dokument och dokumentation som läggs fram av sökanden i syfte att visa på preferenser, familjeband, kontakter med grupper från samma ursprungsland och språk- eller yrkesfärdigheter som kan underlätta integrationen i en eller flera mottagande medlemsstater.</i></p>

Motivering

Ändringsrekommendationen ligger i linje med den i yttrandet om omarbetningen av Dublinförordningen, som redan antagits av CIVEX-utskottet, enligt vilken sökandens preferenser och band bör beaktas även för att fastställa den ansvariga medlemsstaten.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 34 – Prövningsförfarandets varaktighet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Prövningen för att fastställa huruvida en ansökan kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 36.1 ska inte pågå längre än en månad från det att en ansökan inlämnas.</p> <p><i>Tidsfristen för en sådan granskning ska vara tio arbetsdagar om den första medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd lämnats in, i enlighet med artikel 3.3 a i förordning (EU) nr XXX/XXX (Dublinförordningen), tillämpar begreppet första asylland eller säkert tredjeland såsom avses i artikel 36.1 a och b.</i></p> <p>2. Den beslutande myndigheten ska säkerställa att ett prövningsförfarande i sak avslutas så snart som möjligt och inte senare än sex månader från inlämnandet av en ansökan, utan åsidosättande av kraven på att en adekvat och fullständig prövning utförs.</p> <p>3. Den beslutande myndigheten får förlänga tidsfristen på sex månader med högst tre månader, om</p> <p>(a) ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer samtidigt ansöker om internationellt skydd, med följden att det i praktiken blir svårt att avsluta förfarandet inom sexmånadersfristen,</p> <p>(b) ärendet involverar komplexa faktiska eller rättsliga omständigheter.</p>	<p>1. Prövningen för att fastställa huruvida en ansökan kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 36.1 ska inte pågå längre än en månad från det att en ansökan inlämnas.</p> <p>2. Den beslutande myndigheten ska säkerställa att ett prövningsförfarande i sak avslutas så snart som möjligt och inte senare än sex månader från inlämnandet av en ansökan, utan åsidosättande av kraven på att en adekvat och fullständig prövning utförs.</p> <p>3. Den beslutande myndigheten får förlänga tidsfristen på sex månader med högst ytterligare sex månader, om</p> <p>(a) ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer samtidigt ansöker om internationellt skydd, med följden att det i praktiken blir svårt att avsluta förfarandet inom sexmånadersfristen,</p> <p>(b) ärendet involverar komplexa faktiska eller rättsliga omständigheter.</p>

Motivering

De olika tidsfristerna kan undergräva utövandet av rätten till försvar genom att öka det rättsliga biträdets börda när det gäller att kontrollera och uppdatera klientens situation.

Med tanke på möjligheten att det uppstår krissituationer eller situationer med alltför många anläggningar är det, även om man beaktar det särskilda stödet från Easo eller andra medlemsstater, tillrådligt att öka förfarandets maximala varaktighet från nio månader till (sammanlagt) ett år.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 36.2 – Beslut om huruvida en ansökan kan tas upp till prövning **och om ansvar**

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
En ansökan ska inte prövas i sak i fall då en ansökan inte prövas i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX (Dublinförordningen), inbegripet när en annan medlemsstat har beviljat sökanden internationellt skydd eller en ansökan nekas prövning i enlighet med punkt 1.	En ansökan ska inte prövas i sak i fall då en ansökan inte prövas i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX (Dublinförordningen), inbegripet när en annan medlemsstat har beviljat sökanden internationellt skydd eller en ansökan nekas prövning i enlighet med punkt 1 eller när sökanden i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr XXX/XXX (Dublinförordningen) har uttryckt en preferens för en eller flera mottagande medlemsstater där Easos kvartalsvisa uppgifter visar att tröskeln enligt artiklarna 7 och 35 i den förordningen inte har uppnåtts.

Motivering

Även i detta fall ligger ändringsrekommendationen i linje med yttrandet om förslaget till omarbetning av Dublinförordningen, som redan antagits av CIVEX-utskottet. I ovannämnda fall tillfaller prövningen i sak den stat som utsetts på grundval av kriteriet om preferens/land och inte det första ankomstlandet, som enbart behöver sörja för överföringen av sökanden till det ansvariga landet.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 39 – Implicit återkallande av ansökningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Den beslutande myndigheten ska avslå en ansökan som avstådd om	1. Den beslutande myndigheten ska avslå en ansökan som avstådd om
[...]	[...]
2. Under de omständigheter som avses i punkt 1 ska den beslutande myndigheten avbryta prövningen av ansökan och sända ett skriftligt meddelande till sökanden på hans eller hennes bostadsort eller adress enligt artikel 7.4, och underrätta sökanden om att prövningen av hans eller hennes ansökan har avbrutits och att ansökan kommer att avslås slutgiltigt såsom avstådd om inte sökanden rapporterar till den beslutande myndigheten inom en månad från den dag då det skriftliga meddelandet sändes.	2. Under de omständigheter som avses i punkt 1 ska den beslutande myndigheten avbryta prövningen av ansökan och sända ett skriftligt meddelande till sökanden på hans eller hennes bostadsort eller adress enligt artikel 7.4, och underrätta sökanden om att prövningen av hans eller hennes ansökan har avbrutits och att ansökan kommer att avslås slutgiltigt såsom avstådd om inte sökanden rapporterar till den beslutande myndigheten inom två månader från den dag då det skriftliga meddelandet sändes.
3. Om sökanden inom denna frist på en månad rapporterar till den beslutande myndigheten och visar att hans eller hennes underlåtenhet berodde på omständigheter som han eller hon inte rådde över, ska den beslutande myndigheten återuppta prövningen av ansökan.	3. Om sökanden inom denna frist på två månader rapporterar till den beslutande myndigheten och visar att hans eller hennes underlåtenhet berodde på omständigheter som han eller hon inte rådde över, ska den beslutande myndigheten återuppta prövningen av ansökan.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
4. Om sökanden inte inom denna frist på en månad rapporterar till den beslutande myndigheten och inte visar att hans eller hennes underlåtenhet berodde på omständigheter som han eller hon inte rådde över, ska den beslutande myndigheten anse att ansökan har återkallats implicit.	4. Om sökanden inte inom denna frist på två månader rapporterar till den beslutande myndigheten och inte visar att hans eller hennes underlåtenhet berodde på omständigheter som han eller hon inte rådde över, ska den beslutande myndigheten anse att ansökan har återkallats implicit.

Motivering

De kommunikationssvårigheter som sökanden kan möta gör att en frist som ger bättre garantier bör införas.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 43 – Undantag från rätten att stanna kvar vid efterföljande ansökningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Utan att det ska hindra tillämpningen av principen om "non-refoulement" får medlemsstaterna medge ett undantag från rätten att stanna kvar på deras territorium och göra ett undantag från artikel 54.1, om	Utan att det ska hindra tillämpningen av principen om "non-refoulement" får medlemsstaterna medge ett undantag från rätten att stanna kvar på deras territorium och göra ett undantag från artikel 54.1, om
(a) en följande ansökan har nekats prövning av den beslutande myndigheten eller avslagits som uppenbart ogrundad,	(a) en följande ansökan har nekats prövning av den beslutande myndigheten eller avslagits som uppenbart ogrundad,
(b) en andra eller ytterligare efterföljande ansökan görs i någon medlemsstat efter ett slutgiltigt beslut om att en tidigare efterföljande ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad.	(b) en andra eller ytterligare efterföljande ansökan görs i någon medlemsstat efter ett slutgiltigt beslut om att en tidigare efterföljande ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad. Bestämmelsen i led b ska inte gälla då den tidigare ansökan lämnades in före denna förordnings ikraftträdande och sökanden i föreliggande fall inte fått rättsligt bistånd.

Motivering

Med tanke på att kraven på information, biträde och bistånd införs på alla nivåer först genom kommissionens aktuella paket med förslag bör staterna inte kunna neka rätten att stanna kvar på deras territorium när sökanden inte fått rättsligt bistånd vid sin första ansökan.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 45.3 – Begreppet säkert tredjeland

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Den beslutande myndigheten ska betrakta ett tredjeland som ett säkert tredjeland för en särskild sökande, efter en individuell prövning av ansökan, endast om den har övertygat sig om tredjelandets säkerhet för en särskild sökande i enlighet med de kriterier som anges i punkt 1 och det har fastställts att	Den beslutande myndigheten ska betrakta ett tredjeland som ett säkert tredjeland för en särskild sökande, efter en individuell prövning av ansökan, endast om den har övertygat sig om tredjelandets säkerhet för en särskild sökande i enlighet med de kriterier som anges i punkt 1 och det har fastställts att
a) sökanden har en anknytning till det berörda tredjelandet som gör att det skulle vara rimligt för denne att resa till det landet, bland annat därför att sökanden har transiterat genom detta tredjeland, som ligger geografiskt nära sökandens ursprungsland,	a) sökanden har en anknytning till det berörda tredjelandet som gör att det skulle vara rimligt för denne att resa till det landet, bland annat därför att sökanden har vistats där under betydande tid eller har band eller kontakter med släktingar eller landsmän där,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
b) sökanden inte har lagt fram några allvarliga skäl för att landet inte ska anses som ett säkert tredjeland med hänsyn till hans eller hennes särskilda omständigheter.	b) sökanden inte har lagt fram några allvarliga skäl för att landet inte ska anses som ett säkert tredjeland med hänsyn till hans eller hennes särskilda omständigheter.

Motivering

Att bara ha transiterat genom ett tredjeland under resan till EU (eller att ha stannat till där enbart under den tid som krävdes för att förbereda avresan) kan inte anses vara ett tillräckligt kriterium för att skicka tillbaka sökanden till landet i fråga.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 53.6 – Rätten till ett effektivt rättsmedel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Sökanden ska lämna in överklaganden mot varje beslut som anges i punkt 1	Sökanden ska lämna in överklaganden mot varje beslut som anges i punkt 1
a) inom en vecka , mot ett beslut om att neka en efterföljande ansökan prövning eller mot ett beslut om att avslå ansökan som ogrundad,	a) inom femton dagar , mot ett beslut om att neka en efterföljande ansökan prövning eller mot ett beslut om att avslå ansökan som ogrundad,
b) inom två veckor , mot ett beslut om att neka en ansökan prövning, eller mot ett beslut om att avslå en ansökan som uttryckligen återkallad eller som avstädd, eller mot ett beslut som avslår en ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, till följd av ett påskyndat prövningsförfarande eller ett gränsförfarande eller medan sökanden hålls i förvar,	b) inom femton dagar , mot ett beslut om att neka en ansökan prövning, eller mot ett beslut om att avslå en ansökan som uttryckligen återkallad eller som avstädd, eller mot ett beslut som avslår en ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, till följd av ett påskyndat prövningsförfarande eller ett gränsförfarande eller medan sökanden hålls i förvar,
c) inom en månad, mot ett beslut om att avslå en ansökan som ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, om prövningen inte påskyndats, eller mot ett beslut om att återkalla internationellt skydd.	c) inom en månad, mot ett beslut om att avslå en ansökan som ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, om prövningen inte påskyndats, eller mot ett beslut om att återkalla internationellt skydd.
När det gäller led b får medlemsstaterna föreskriva att beslut som fattats i enlighet med ett gränsförfarande ska bli föremål för granskning ex officio.	När det gäller led b får medlemsstaterna föreskriva att beslut som fattats i enlighet med ett gränsförfarande ska bli föremål för granskning ex officio.
De tidsfrister som fastställs i detta stycke ska löpa från den dag då den beslutande myndighetens beslut delges sökanden, eller från den tidpunkt då den juridiske rådgivaren eller annan rådgivare utnämns, om sökanden har lämnat in en begäran om kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.	De tidsfrister som fastställs i detta stycke ska löpa från den dag då den beslutande myndighetens beslut delges sökanden, eller från den tidpunkt då den juridiske rådgivaren eller annan rådgivare utnämns, om sökanden har lämnat in en begäran om kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.

Motivering

Bland annat mot bakgrund av domstolens rättspraxis bör man införa lämpliga minimifrister som inte skiljer sig åt.

COM(2016) 465 final (mottagningsvillkor)

Ändringsrekommendation 12

Artikel 7.5 – Bosättning och rörelsefrihet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska kräva att sökande underrättar behöriga myndigheter om sin aktuella bosättningsort eller adress eller om ett telefonnummer på vilket de kan nås, och så snart som möjligt meddelar dessa myndigheter eventuell ändring av telefonnummer eller adressändring.	Medlemsstaterna ska kräva att sökande underrättar behöriga myndigheter om sin aktuella bosättningsort eller adress och om ett telefonnummer på vilket de kan nås, samt så snart som möjligt meddelar dessa myndigheter eventuell ändring av telefonnummer och adressändring.

Motivering

Sökanden ska meddela såväl bostadsort som adress och inte bara ett telefonnummer, så att personen i god tid kan få information om beslut som berör hans eller hennes aktuella förfarande.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 19 – Ersättande, inskränkning eller indragning av materiella mottagningsvillkor

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. När det gäller sökande som är skyldiga att befinna sig på medlemsstaternas territorium i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], får medlemsstaterna, i de situationer som beskrivs i punkt 2</p> <p>(a) ersätta inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat som tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag och kuponger med materiella mottagningsvillkor in natura, eller</p> <p>(b) inskränka eller i vederbörligen motiverade undantagsfall dra in dagersättning.</p> <p>2. Punkt 1 ska tillämpas om en sökande</p> <p>(a) lämnar den bostadsort som fastställts av den behöriga myndigheten utan att meddela denna eller om begärt tillstånd inte har erhållits, eller avviker, eller</p> <p>(b) underlåter att uppfylla sin anmälningsplikt eller att följa uppmaningar att tillhandahålla information eller komma till en personlig intervju angående asylförfarandet under en rimlig period som fastställs i nationell rätt, eller</p> <p>(c) har lämnat in en efterföljande ansökan som avses i artikel [4.2 i] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden], eller</p> <p>(d) har dolt finansiella tillgångar, och därigenom orättmätigt kommit i åtnjutande av materiella mottagningsvillkor, eller</p> <p>(e) allvarligt har brutit mot förläggningens regler eller har uppträtt mycket våldsamt, eller</p>	<p>1. När det gäller sökande som är skyldiga att befinna sig på medlemsstaternas territorium i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], får medlemsstaterna, i de situationer som beskrivs i punkt 2</p> <p>(a) ersätta inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat som tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag och kuponger med materiella mottagningsvillkor in natura, eller</p> <p>(b) inskränka dagersättning.</p> <p>2. Punkt 1 ska tillämpas om en sökande</p> <p>(a) lämnar den bostadsort som fastställts av den behöriga myndigheten utan att meddela denna eller om begärt tillstånd inte har erhållits, eller avviker för en rimlig tidsperiod som fastställs i nationell lagstiftning, eller</p> <p>(b) underlåter att uppfylla sin anmälningsplikt eller att följa uppmaningar att tillhandahålla information eller komma till en personlig intervju angående asylförfarandet under en rimlig period som fastställs i nationell rätt, eller</p> <p>(c) har lämnat in en efterföljande ansökan som avses i artikel [4.2 i] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden], eller</p> <p>(d) har dolt finansiella tillgångar, och därigenom orättmätigt kommit i åtnjutande av materiella mottagningsvillkor, eller</p> <p>(e) allvarligt har brutit mot förläggningens regler eller har uppträtt mycket våldsamt, eller</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(f) underlåter att delta i obligatoriska integrationsåtgärder, eller</p> <p>(g) inte har efterlevt den skyldighet som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen] och utan tillräckliga skäl har rest till en annan medlemsstat och lämnat in en ansökan där, eller</p> <p>(h) har återsänts efter att ha avvikit till en annan medlemsstat.</p>	<p>(f) underlåter att delta i obligatoriska integrationsåtgärder, eller</p> <p>(g) inte har efterlevt den skyldighet som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen] och utan tillräckliga skäl har rest till en annan medlemsstat och lämnat in en ansökan där, eller</p> <p>(h) har återsänts efter att ha avvikit till en annan medlemsstat.</p>
<p>I fall enligt a och b ovan ska det, om den sökande spåras upp eller frivilligt anmäler sig till den behöriga myndigheten, fattas ett motiverat beslut baserat på orsakerna till försvinnandet angående återinförande av vissa av de, eller alla, materiella mottagningsvillkor som ersatts, inskränkts eller dragits in.</p>	<p>I fall enligt a och b ovan ska det, om den sökande spåras upp eller frivilligt anmäler sig till den behöriga myndigheten, fattas ett motiverat beslut baserat på orsakerna till försvinnandet angående återinförande av vissa av de, eller alla, materiella mottagningsvillkor som ersatts, inskränkts eller dragits in.</p>
<p>3. Beslut om ersättande, inskränkning eller indragning av materiella mottagningsvillkor ska fattas på objektiv och opartisk grund efter prövning av det enskilda ärendet och innefatta en motivering. Beslut ska grundas på den berörda personens speciella situation, särskilt när det gäller sökande med särskilda mottagandebehov, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter säkerställa tillträde till sjukvård i enlighet med artikel 18 och säkerställa värdiga levnadsvillkor för alla sökande.</p>	<p>3. Beslut om ersättande, inskränkning eller indragning av materiella mottagningsvillkor ska fattas på objektiv och opartisk grund efter prövning av det enskilda ärendet och innefatta en motivering. Beslut ska grundas på den berörda personens speciella situation, särskilt när det gäller sökande med särskilda mottagandebehov, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter säkerställa tillträde till sjukvård i enlighet med artikel 18 och säkerställa värdiga levnadsvillkor för alla sökande.</p>
<p>4. Medlemsstaterna ska se till att materiella mottagningsvillkor inte ersätts, inskränkts eller dras in förrän ett beslut har fattats i enlighet med punkt 3.</p>	<p>4. Medlemsstaterna ska se till att materiella mottagningsvillkor inte ersätts, inskränkts eller dras in förrän ett beslut har fattats i enlighet med punkt 3.</p>

Motivering

Att en sökande avvikit bör rapporteras först vid frånvaro under en längre tid för att undvika att tillfällig eller nödvändig frånvaro leder till ett överdrivet straff. När det gäller ersättningen föreslår vi enbart en möjlighet att inskränka den, eftersom ett fullständigt indragande skulle kunna skapa situationer med social instabilitet.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 23 – Ensamkommande barn

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Ensamkommande barn</p> <p>Medlemsstaterna ska så snart som möjligt och senast fem arbetsdagar från det att ett ensamkommande barn lämnar in en ansökan om internationellt skydd vidta åtgärder för att se till att ensamkommande barn har en förmyndare som företräder och hjälper dem att ta tillvara sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv.</p>	<p>Ensamkommande barn</p> <p>Medlemsstaterna ska senast fem arbetsdagar från det att ett ensamkommande barn lämnar in en ansökan om internationellt skydd, eller i annat fall så snart som möjligt, vidta åtgärder för att se till att ensamkommande barn har en företrädare eller referensperson som företräder och hjälper dem att ta tillvara sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Medlemsstaterna ska under en övergångsperiod till dess att en företrädare eller referensperson har förordnats sörja för att varje lämplig form av biträde som tillhandahålls av medlemsstaterna och är i överensstämmelse med lagstiftningen, som ska se till barnets bästa, i brådskande ärenden som kan orsaka irreparabel skada för barnet, också är tillräcklig för att uppfylla målen i detta direktiv.</i></p>

Motivering

I tider av högt mottagande av ensamkommande barn kan det vara nödvändigt att undvika att fastställa bindande tidsfrister för utnämning av en referensperson. Begreppet förmyndare och själva termen kan verka vilseledande och vara oförenlig med lagstiftningen i många medlemsstater, och bör därför ändras till "referensperson".

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén understryker att det behövs en heltäckande och övergripande strategi som främjar hållbarheten i politiken för asyl och integration av asylsökande och som gör unionen som helhet delaktig inom ramen för ett system med verklig solidaritet även mellan medlemsstaterna.
2. Kommittén understryker också det mycket stora direkta intresset hos de regionala och lokala myndigheterna, som är nödvändiga partner för medlemsstaterna och EU när det gäller hantering och mottagande av asylsökande, av en rättvis och transparent reglering av frågan med respekt för villkoren för social samlevnad och individens grundläggande rättigheter. Vi betonar också att de lokala myndigheterna, som garanterar medborgarnas rättigheter i allmänhet, kan uppfylla denna uppgift bättre om de kan hänvisa till en rättslig grund i EU-lagstiftningen och får tillgång till tillräckliga medel för att garantera medborgarnas säkerhet och de asylsökandes grundläggande rättigheter.
3. ReK betonar, liksom i yttrandet om det första paketet med förslag, behovet av hållbara lösningar som angriper frågan på ett strukturellt sätt, där man överger illusionen att det handlar om att hantera enskilda nödsituationer. Även om kommittén uppskattar kommissionens ansträngningar för att tillhandahålla lösningar ställd inför den akuta situationen och de politiska påtryckningar som följer av denna, anser ReK därför att det behövs mer djupgående överväganden som går till grunden med problemet, med beaktande av de internationella förpliktelserna, migranternas rättigheter och behoven hos de olika styresnivåerna i hela unionen, utan att av formella eller principiella skäl överbelasta gränsstaterna eller de stater som är mest exponerade för eller eftertraktade av asylsökande.
4. Kommittén välkomnar tillnärmningen och förenhetligandet av villkoren för bistånd till sökandena, bl.a. för att motverka sekundär förflyttning inom EU. Vi anser dock att det är otillräckligt med en strategi som enbart bygger på utjämning av de materiella villkoren och påföljder vid otillåtna sekundära förflyttningar.
5. För att främja integrationen och i möjligaste mån i grunden undanröja orsakerna till sekundär förflyttning är det viktigt och nödvändigt att beakta sökandenas faktiska band, yrkesfärdigheter och preferenser beträffande en eller flera medlemsstater, såsom ReK redan framhållit i sitt yttrande om kommissionens första paket med förslag. Kommittén understryker i detta syfte vikten av att i samarbete med sökandena samla in uppgifter som är av betydelse för att underlätta deras sociala och yrkesmässiga integration.
6. Kommittén välkomnar visserligen påskyndandet av förfarandena för att pröva ansökningarna om internationellt skydd, men betonar att detta inte får medföra en inskränkning av de grundläggande rättigheterna och att de summariska förfarandena som föreskrivs i paketet med förslag måste tillämpas med yttersta försiktighet och efter en noggrann kontroll av att förutsättningarna för deras användning är uppfyllda.
7. Kommittén hyser stora betänkligheter beträffande den lagstiftningslösning som valts för den gemensamma ramen för vidarebosättning [COM(2016) 468 final] – antagande av referensramen genom en rådsakt och genomförande genom ett kommissionsbeslut – som utesluter Europaparlamentet och är ovanlig inom detta område, till skillnad från inom utrikes- och säkerhetspolitiken.

8. ReK välkomnar kommissionens förslag med syftet att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden och till utbildning, även yrkesutbildning, för personer som beviljats internationellt skydd. Vi uppmanar även kommissionen och medlemsstaterna att införa effektiva och flexibla mekanismer som möjliggör erkännande av examensbevis och yrkeskvalifikationer, vilket skulle underlätta för personer som ansöker om internationellt skydd att få tillgång till arbetsmarknaden.
9. Kommittén välkomnar att Easo ges en större roll när det gäller att stödja medlemsstaterna.
10. ReK välkomnar att man uttryckligen föreskriver en allmän rätt till rättsligt bistånd och framhåller dess potentiella positiva effekt även när det gäller minskad tidsåtgång och färre överklaganden till domstol.
11. Kommittén rekommenderar att genomförandet av åtgärderna beträffande mottagningsvillkor ska stödjas av en förstärkt tillgång till och ökade medel från EU-fonderna, med förenklad tillgång för regionerna och de lokala myndigheterna, som måste få rätt förutsättningar att erbjuda asylsökande och nyanlända ett bra mottagande.
12. Kommittén välkomnar att kommissionens förslag i princip beaktar ensamkommande barns intressen och deras bästa och bland annat föreskriver att en företrädare eller referensperson ska förordnas så snabbt som möjligt. Under perioder då EU tar emot många ensamkommande barn kan det dock visa sig bli nödvändigt att inte fastställa någon strikt tidsfrist för förordnandet. I många medlemsstater sker förordnandet genom ett rättsligt förfarande. I ett sådant förfarande ingår relevanta rättssäkerhetsgarantier, såsom tolkning samt särskilda utredningskrav, som inte kan genomföras inom den tidsfrist som kommissionen föreslår.
13. ReK erkänner att förslagen respekterar subsidiaritetsprincipen genom att de på ett heltäckande sätt hanterar gränsöverskridande problem såsom solidaritet mellan medlemsstaterna, byggande av ett mer integrerat asylsystem och förstärkning av informationsutbytet mellan medlemsstaterna. Dessa mål skulle inte kunna uppnås av medlemsstaterna på egen hand. De föreslagna åtgärderna, som fastställer enhetliga regler som gäller för hela EU, är också förenliga med proportionalitetsprincipen. Kommittén önskar fortlöpande övervakning under hela beslutsprocessen för att kontrollera respekten för dessa principer.

COM(2016) 467 final

14. Kommittén rekommenderar att man i definitionen av "förmyndare" (artikel 4.2 f) ska framhålla opartiskheten och oberoendet gentemot förvaltningen hos den person eller organisation som utsetts att bistå och företräda ett ensamkommande barn i de förfaranden som föreskrivs i förordningen.
15. ReK rekommenderar att barnet alltid ska bistås även av en advokat vid intervjuerna med den förvaltningsmyndighet som prövar barnets ansökan (artikel 22).
16. Kommittén rekommenderar vidare (även detta i förhållande till artikel 22) att barnets företrädare vid intervjuerna ska vara en person eller ett organ som är oberoende gentemot förvaltningen och som har utsetts på grundval av lagstiftning eller av en rättslig myndighet, enbart i barnets intresse.
17. När det gäller efterföljande ansökningar (artikel 42) rekommenderar ReK att det föreskrivs att man vid den preliminära prövningen av ansökan för att avgöra om den kan tas upp till prövning ska kontrollera om sökanden vid den tidigare ansökan faktiskt fått information och rättsligt bistånd och att avsaknaden av information eller rättsligt bistånd ska anses rättfärdiga den efterföljande ansökan.
18. ReK föreslår att bestämmelsen i artikel 22.4 i förslaget till förordning, i enlighet med vilken en person som agerar förmyndare ska bytas ut endast när de ansvariga myndigheterna anser att han eller hon inte har utfört sitt uppdrag som förmyndare på ett korrekt sätt, ska omarbetas. Exempelvis kan en annan lokal förmyndare förordnas om barnet byter bosättningsort.
19. När det gäller begreppet första asylland rekommenderar kommittén att frasen "har åtnjutit skydd" ska tolkas som att skyddet har beviljats formellt och inte bara har getts i praktiken.
20. När det gäller varaktigheten för det första överklagandet (artikel 55) betonar och rekommenderar ReK att de berörda tidsfristerna inte ska förstås som att de är absoluta och att de (såsom uttryckligen anges i artikeln) inte hindrar en adekvat och fullständig prövning av överklagandet.

COM(2016) 466 final

21. Kommittén motsätter sig starkt införandet av den regelbundna omprövningen och förfarandet för återkallande av internationellt skydd. Dessa kan nämligen inte bara orsaka ytterligare bördor för förvaltningarna (även på lokal och regional nivå) vid genomförandet av förfaranden och uppgifter som rör integration av flyktingar, utan också utgöra en källa till osäkerhet för sökandena. ReK fördömer i detta sammanhang politiska, främlingsfientliga och populistiska uttalanden som leder till våld och som kriminaliserar alla asylsökande, vilket skapar onödiga sociala spänningar. Vi uppmanar myndigheter och politiker att agera på ett ansvarsfullt sätt.

22. ReK hyser stora betänkligheter beträffande införandet av en tidsgräns för det internationella skyddets maximala varaktighet och legitimiteten i detta, och uppmanar medlagstiftarna att ytterligare överväga denna punkt.

23. Vi rekommenderar att man vid återkallande av internationellt skydd överväger möjligheten att medge en längre tidsperiod än den som planeras i kommissionens förslag (t.ex. sex månader) för att få ett uppehållstillstånd på andra grunder (t.ex. arbetssökande), med tanke på att tidsfristen i förslaget är tämligen kort (tre månader).

COM(2016) 465 final

24. Kommittén rekommenderar att man omprövar bestämmelsen i artikel 17a i kommissionens förslag, enligt vilken sökanden inte har rätt till något av de materiella mottagningsvillkor som fastställs i förordningen i någon annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, genom att föreskriva att om sökanden kan rättfärdiga sin frånvaro på grund av nödvändighet eller force majeure kan dessa villkor garanteras under en begränsad tid, eventuellt med de inskränkningar som föreskrivs i artikel 19.

25. ReK rekommenderar att bestämmelsen i artikel 23.1 i direktivet, i enlighet med vilken den person som agerar som förmyndare endast ska bytas ut om det är nödvändigt, ska omarbetas. Exempelvis kan en annan lokal förmyndare förordnas om barnet byter bosättningsort.

26. Kommittén rekommenderar att man omprövar bestämmelsen i artikel 17a i kommissionens förslag, enligt vilket medlemsstaterna ska säkerställa en värdig levnadsstandard för alla sökande, genom att ålägga EU och dess medlemsstater att stödja – inte minst ekonomiskt – de lokala myndigheter som bidrar till att säkerställa en värdig levnadsstandard för alla sökande.

COM(2016) 468 final

27. Kommittén rekommenderar att man omprövar valet att utesluta sökande som under de senaste fem åren irreguljärt rest in i EU från vidarebosättning. Med tanke på de många olika olagliga förhållandena i samband med avfärden från grannländerna verkar detta val vara överdrivet strängt gentemot sökandena, som ofta är offer för denna situation.

Bryssel den 8 februari 2017.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
